

Nr. 35.

Fiskeriforeningen for Svendborg og Omegn

foreslaar nedenstaaende Ændringer:

I § 11, 5te Stykke, forbydes bl. a. Brugen af Piglystre. Hvis dette Forbud opretholdes, vil dette betyde et meget føleligt Tab for Fiskerne her i Egnen, særlig om Vinteren for de mindre bemidlede Fiskere. Vi kunne saaledes oplyse, at i Drejø Sogn er der i Aaret 1903 stanget Aal til en Værdi af ca. 3,400 Kr. og i 1902 til ca. 5,400 Kr. Denne Indtægt ville disse Fiskere saa godt som blive berøved, hvis det forbydes at bruge Piglyster eller andet sikkert Stangredskab, som erstatter dette. Vi kunne ikke paa nogen Maade indse, at Brugen af Piglystre gør mere Skade end Brugen af Savlystre hverken for Havbunden eller Aalen, og Indvendingerne mod Brugen af Piglystre ere kun af teoretisk Natur og kunne ikke anerkendes af praktiske Folk.

At beholde Retten til Fiskerivedtægter betragte vi som et stort Gode, som vi haabe bestandig at kunne beholde.

Den samme Bestemmelse, som der i § 4, 2det Stykke, findes om Afmærkning af Bundgarnplads med en Bøje, foreslaas ogsaa maa gælde i Stedet for den yderste Hovedpæl som bestemt i § 6, dog saaledes, at den bliver gjort kendelig paa en saadan Maade, at Forveksling med andet Fiskeredskab kan undgaas.

Til § 5 foreslaas: Afmærkning af Fiskeredskab om Natten, hvor saadan Afmærkning er nødvendig, bør være med violet og ikke hvidt lysende Lanterne.

§ 6, 8de Stykke, forandres til, at Vaad og staaende Sildenedgarn skulle holdes mindst 75 Favne fra Kystejerenes Aalegaarde.

Afstandsbestemmelsen mellem Aalegaarde, Vaad og Sildenedgarn have Fiskerne hersteds tilladt sig at foreslaa sat til 75 Favne, men med Hensyn til Bundgarn, som dog af Fiskerikommissionen erkendes at være et stort og kostbart Redskab, vil Bestemmelsen om Afstanden mellem Aaleruser og Bundgarn blive meget føleligt for de herboende Bundgarnsfiskere, der da om Efteraaret blive afskaarne fra at bruge nævnte Redskab. Vi tillade os derfor at foreslaa følgende Bestemmelse indført i § 6: Bundgarn, hvis Rad har en Maskevidde af $2\frac{3}{4}$ à 3 Tommer, og hvor der ved inderste Radpæl er 3 à 9 Fod Vand, maa benyttes eller henregnes til andre Redskaber, der ej ere tjenlige til Fangst af Vandreaal. — Denne Vanddybde begynder i disse Farvande i en Afstand af 50—75 Favne.

I § 11, Stykke 4, foreslaas, at Bestemmelsen om Fartøjets Længde i Vandlinien bortfalder.

§ 12, 1ste Stykke gøres ogsaa gældende for Farvandet mellem Fyn og Langeland.

I § 11 foreslaas, at Bestemmelsen om Forbud mod Brugen af Kalv i Agnvaad udgaar.

I § 14 bestemmes Afstanden mellem Bundgarn og Sildesættegarn til 300 Favne. Denne Afstand, særlig i Lungebugten, er altfor stor, da Bundgarnene optage omtrent hele Bugen, saaledes, at hvis denne Afstand skal holdes, bliver der ikke Plads til Sættegarn uden i Damp- og Sejlskibsrouuten mellem Sundet, Thurø-Rev og Rudkøbing.

I § 14 foreslaas 2det Stykke forandret til:

„Naar ikke særlig Adkomst dertil haves, maa Sildebundgarn ikke sættes hinanden nærmere end 30 Favne, i mindre Farvande dog 200 Favne. Hvor Sildebundgarn paa Grund af Kytens Form ikke staa i samme Kompasretning, maa Hovedpælene ikke staa hinanden nærmere end $\frac{1}{4}$ af de to nærmeste Bundgarns Længder tilsammentagne, og Sidestandene maales da mellem Radenes Midtpunkter. — Resten af Stykket udgaar.“

§ 14. 3die Stykke foreslaas forandret til:

„Andre Redskaber, tjenlige til Sildefangst, maa ikke komme udsatte Sildebundgarn nærmere end 80 Favne til Siden og 40 Favne ud for Hovedpælen.“